

ρεῖν. ¶ Νῆ Δί, ἔφη ὁ Γλαύκων, ἀπάσας μὲν ἐν ἱ
 ἔγωγε, ἔνεκά γε τῷ ἔτῳ αὐτὰς φυλάττεσθαι,
 ὥστε κλέπτεσθαι τὰ ἐκ τῆς χώρας. ¶ Ἐὰν δέ τις
 ἀφέλη γ', ἔφη, τὰς φυλακὰς, ἐκ οἷοι καὶ ἀρπάξεν
 ἐξουσίαν ἔσσεσθαι τῷ βελομένῳ; ἀτὰρ, ἔφη, πότερον
 ἐλθὼν αὐτὸς ἐξήτακας τῆτο, ἢ πῶς οἶσθα, ὅτι κα-
 κῶς φυλάττονται; ¶ Εἰκάζω, ἔφη. ¶ Οὐκ ἔν, ἔφη,
 καὶ περὶ τῆτων, ὅταν μηκέτι εἰκάζωμεν, ἀλλ' ἡδὴ
 εἰδῶμεν, τότε συμβελεύσομεν; ¶ Ἴσως, ἔφη ὁ Γλαύ-
 κων, βέλτιον. ¶ Εἰς γε μὴν, ἔφη, τὰργύρια οἶδ' 12
 ὅτι ἐκ ἀφίξαι, ὥστ' ἔχειν εἰπεῖν, διότι νῦν ἐλάττω,
 ἢ πρόσθεν, προσέρχεται αὐτόθεν. ¶ Οὐ γὰρ ἐν
 ἐλήλυ- 1

M 2

ἐλήλυ-

rum visum est. Itaque recepi le-
 sionem MS. I. Ern.

§. II. ἀπάσας μὲν ἐν ἔγωγε] Intelk' ἀφαιρεῖν συμβελεύσω. Ern.
 nest.

ὥστε καὶ βλάπτεσθαι τὰ ἐκ τῆς
 χώρας] Vulgo edunt ἀπτεσθαι τὰ
 ε. τ. χ., quod Ernestus interpre-
 tatur, *Tantum abest, ut custo-*
diant, ut ipsi rapiant, quae in
agris sunt, et censet, φυλάττε-
σθαι esse active dictum, et ἀπτε-
σθαι esse ἀρπάξεν, ut Lat. attin-
gere, sed pro τὰ legendum esse
τῶν. Concedo illum usum τῷ
ἀπτεσθαι, qui apud nostrum alibi
est obuius. Sed quamquam, in-
uitis libris, τῶν corrigatur, non
tamen ἀπτεσθαι, quod tantum
medium esse solet, hic ferri pot-
est, ubi passivum requiritur a
praec. φυλάττεσθαι, quod nullo
modo active hic dici potest. Nam
φυλάττεσθαι τι, in medio, aliter
dici non solet, nisi sibi cauere a
te mala. Igitur non dubitavi re-
cipere βλάπτεσθαι ex vetere ex-
emplari Brodaeii et edd. Castal.
Bryling. quae posteriori, et for-
tassis idem habuit in suo cod. Bes-
fario, qui interpretatus est, cum
ita custodiant, ut agro noceant no-
stro, sed minus accurate. Sensus
enim est, cum ita illae custodian-
tur seu agantur, ut fructus in agris

laedantur. Non debet autem ἐκ
 expungi, ut iubent Leonclavius
 et Portus. Nam τὰ refertur ad
 ellipsin ἀγαθὰ γιγνόμενα, quae
 nascuntur; et ἐκ eleganter poni-
 tur pro ἐν. vid. Indd. Opuscul.
 polit. et Cyrop. Imo sic §. 13
 est ὁ ἐκ τῆς χώρας γιγνόμενος
 σίτος. Nec opus est coniecturis
 virorum doctorum; ut ἀρπάξεσθαι
 Stephani, ἄγεσθαι Reiskii, ἀπά-
 γεσθαι Hindeburgii, κλέπτεσθαι
 Valkenarii. Facile autem fructus
 agrorum a custodibus laedebantur,
 seu rapiabantur propterea, quod
 non publice alebantur. vid. Xe-
 noph. de Vestig. IV, extr. Z. Ex
 Vaticanis libris restitui ὥστε κλέπ-
 τεσθαι, quam Valckenair diuinan-
 do assecutus erat.

ἀτὰρ, ἔφη] Iunt. ἂ τρέφει,
 vitiose.

εἰδῶμεν] Edd. vett. et marg.
 Steph. ἰδῶμεν.

τότε] MS. I addit δὲ post τότε,
 quod sane redundat. Sed sic ha-
 bet idem MS. c. 7, 2, ὀκνοίη δὲ
 τ. πρ. et edd. ibid. n. 8: quo ta-
 men in loco MS. habet γε. Ern.

§. 12. τὰργύρια] Vid. ad II,
 §. 2. De argenti fodinis Atticae
 v. Caryophilum de Marmor. ant.
 p. 4. Ern. Conf. Xenoph. [de
 Vestig. cap. 4.

αὐτόθεν] Grammaticus MS. Bi-
 blioth.